

Despre arta comunicării eficiente...

„Dialogul e mai pretențios. El presupune confruntarea unor interlocutori cu opinii diferite și efortul colocvial de a obține un adevăr care diferă, eventual, de toate opiniile exprimate.

Dialogul implică disponibilitatea fiecăruia de a ieși în întâmpinarea celuilalt, capacitatea de a fi receptiv față de punctul de vedere advers, pasiunea investigației dincolo de vanități. Nu vrea să producă un câștigător, dar vrea să ajungă la un câștig. E de negândit fără instituția respectului, fără deprinderea unei atente considerări a celuilalt. Virtutea cardinală a dialogului e facultatea de a asculta.” („Regulile dialogului”, Andrei Pleșu).

Esența și primordialitatea ordinii și înțelegerii în societate, comunicarea, nu devalorizează ci propulsează firea umană, călăuzind-o spre cunoaștere, pentru a ajunge în final la concluzii unanime și a oferi răspunsuri clare tuturor aspectelor de interes general.

Remediul curativ al plictiselii aride, pentru a-și putea îndeplini menirea, acest leac vetust al conversației trebuie administrat după rețeta strictă a valorilor morale: maturitate intelectuală, cultură, vigilență și politețe.

Un comportament agreabil în cadrul conversației nu presupune polarizarea excesivă a acesteia - altfel spus, „*ce nu oprește legea, oprește buna cuviință*” (Seneca), și cu atât mai mult aprehensiunea dezvăluirii propriilor opinii. Scopul substanțial al unei comunicări eficiente este augmentarea propriilor orizonturi și adăugarea unei game noi de informații utile în creuzetul culturii.

Filozoful antic Zenon din Kition afirma că “*motivul pentru care avem două urechi și o gură este pentru a vorbi mai puțin și a asculta mai mult.*” Artă ascultării emițătorului, ale cărui păreri trebuie respectate, indiferent de temeinicia sau veridicitatea lor, reprezintă cheia unei comunicări eficiente. Atenția este o necesitate primordială a comunicării, astfel ca aceasta să-și urmeze cursul aval și neîntrerupt, iar interlocutorul să nu fie pus în inferioritate sau să se simtă jenat. Receptorul nu trebuie să-și întrerupă brutal interlocutorul, ci să-i asculte atent părerile, așteptând cu tact momentul prielnic dezvăluirii propriilor opinii.

Transmițând idei ample, inteligibile, lipsite de expresii laconice sau ponegriri, ce denotă impolitețe, lipsă de imaginație și de caracter, iar pe deasupra pot atrage repercursiuni negative, mărturisim dialogul ca o artă a comprehensiunii. Într-un dialog învederat este necesară folosirea corectă și logică a limbii, absența unor „vorbe goale” sau chiar dezagreabile, căci un vocabular sărac denotă lipsă de cultură și poate conduce la întreruperea frecventă a dialogului.

Eficiența comunicării se datorează în mare parte și dialogului însuflețit, care nu reprezintă altceva decât o confruntare antrenantă de opinii contradictorii, cu scopul de a concilia puncte de vedere divergente și a ajunge în final la concluzii peremptorii.

Potențându-se prin justetea ideilor expuse printr-o argumentație bogată și riguroasă, *conversația eficientă* este un mijloc de erudiție, de cunoaștere treptată a unei game de personalități diferite, de lărgire a posibilităților de exprimare, *este eminentemente o școală de retorică*.

Prof. Barbu Sanda

Colegiul Agricol „Nicolae Cornățeanu” Tulcea